[2024] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 203: 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 347

ਰਾਜ ਰੈੱਡੀ ਕਲੇਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

(2024 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2210)

08 ਅਪ੍ਰੈਲ 2024

[ਏ.ਐਸ. ਬੋਪੰਨਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 420, 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਖਰਕਾਰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਜੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਿਰਲੇਖ

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 – ਧਾਰਾ 138 – ਜੁਰਮ ਦਾ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ – "ਸਹਿਮਤੀ":

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ 'ਸਹਿਮਤੀ' ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ - ਸਿਰਫ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ - ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਣ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ - ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2014 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 35 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ - ਕਿਉਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 12,14) **ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਧਾਰਾ 406, 420, 120 ਬੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਪੈਸੇ ਲਏ ਪਰ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫਆਈਆਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਦੋਸ਼ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ:**

ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 406, 420, 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਐਡਵਾਂਸ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੀ - ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. [ਪੈਰਾ 13]

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 – ਧਾਰਾ 147, 138 – ਜੁਰਮ ਜੁਰਮ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸਾਰੇ ਜੁਰਮ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਨ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 320 ਦੇ ਉਲਟ, ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਦਾਮੋਦਰ ਐਸ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਾਮ ਸਈਦ ਬਾਬਾਲਾਲ ਐਚ. [2010] 5 ਐਸਸੀਆਰ 678 : **(2010) 5 ਐਸਸੀਸੀ 663;** *ਕੇ.ਐਮ. ਇਬਰਾਹਿਮ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਪੀ. ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ* [2009] 15 ਐਸਸੀਆਰ 1300: **(2010) 1 ਐਸਸੀਸੀ 798;** *ਓ.ਪੀ. ਢੋਲਕੀਆ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ (***2000) 1 ਐਸਸੀਸੀ 762;** *ਜੇ.ਆਈ.ਕੇ. ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਤ. ਅਮਰਲਾਲ ਵੀ. ਜਮੁਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ* [2012] 3 ਐਸਸੀਆਰ 114 : **(2012) 3 ਐਸਸੀਸੀ 255;** *ਮੀਟਰਜ਼ ਐਂਡ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ. ਕੰਚਨ ਮਹਿਤਾ* [2017] 10 ਐਸਸੀਆਰ 66 : **(2018) 1 ਐਸਸੀਸੀ 560 -** **ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।**

ਰਾਜ ਰੈਡੀ ਕਲੇਮ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881; ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860; ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ[ਸੋਧੋ]

ਕੀਵਰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ; ਧਾਰਾ 138, ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ; ਕੇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇੱਛਾ; ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ; ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਿਵਲ ਹੈ; ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2210 2022 ਦੇ ਸੀਆਰਐਮਐਮ ਨੰਬਰ 54820 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.11.2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਅਸ਼ੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਬੀਰੇਂਦਰ ਬਿਕਰਮ, ਡੀਏਜੀ, ਸਮਰ ਵਿਜੇ ਸਿੰਘ, ਕੇਸ਼ਵ ਮਿੱਤਲ, ਸਬਰਨੀ ਸੋਮ, ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ, ਐਮ ਕੇ ਦੁਆ, ਸ਼ਾਂਤਨੂ ਸਾਗਰ, ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ, ਗੁੰਜੇਸ਼ ਰੰਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਆਰਡਰ

ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

2.ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸਾਲ 2012 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੰਪਨੀ (ਮੈਸਰਜ਼ ਫਾਰਮੈਕਸ) ਨੂੰ *"ਪ੍ਰੋਮੋਟੈਕ ਫਾਈਬਰ ਲੇਜ਼ਰ ਕਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ"* ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਖਰੀਦ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 1,55,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਸਰਜ਼ ਫਾਰਮੈਕਸ ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਡਵਾਂਸ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ 5 ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਚੈੱਕਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ-ਦਸੰਬਰ 2013 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਨਆਈ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਨਵਰੀ 2014 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (3) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੀਆਰਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 420 ਅਤੇ 120 ਬੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਆਈਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਮਹੇਸ਼ ਨਗਰ (ਅੰਬਾਲਾ) ਵਿਖੇ 2014 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 35 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 420 ਆਰ /ਡਬਲਯੂ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ 21.07.2014 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

3.ਐਨ.ਆਈ. ਐਕਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 25.05.2015/29.05.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਮਲਾ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਪ੍ਰੀ-ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ, ਅਮਾਬਾਲਾ ਨੇ 05.12.2015 ਨੂੰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1.55 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਗਭਗ 16 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਫਆਈਆਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 420 ਅਤੇ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 05.12.2015 ਦੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

> *"ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 35 2014 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 420, 406, 120-ਬੀ, ਪੀਐਸ ਮਹੇਸ਼ ਨਗਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਾਊਂਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।*

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ 11.07.2016 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 05.12.2015 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ।

4.2016-2020 ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀਆਰਐਲ) ਨੰਬਰ 10560 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2019 ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29.11.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ 1.55 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 29.11.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਐਸਐਲਪੀ ਨੂੰ 14.02.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 12.02.2020 ਨੂੰ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਐਸਐਲਪੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 09.02.2021 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6.09.02.2021 ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼, ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਾਕੀ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਲਈ ਡੀਡੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 29.11.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.11.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ (3 ਹਫਤਿਆਂ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਕੀ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

7.14.03.2023 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਗਈ। 14.03.2023 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> *"ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਹਫਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਚ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਾਉਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।*
>
> *ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਅੰਬਾਲਾ (2014 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ 35 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ 2014 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 78 ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ।*

ਫਿਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗੀ।

ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 10-10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਦੋ ਚੈੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14.03.2023 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 08.08.2023 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਚ ਦੇਰੀ (8 ਸਾਲ) ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਚ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਏ ਹਨ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ (ਪਿਛਲੇ 8 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ 6% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੱਕ)। ਇਹ ਰਕਮ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਛੇ ਹਫਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ।

8. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 01.09.2023 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਰੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੋਰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 12.02.2024 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 11.03.2024 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਜ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ ਭਾਵ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। 11.03.2024 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1.55 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ।

10. ਇੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿਰੁੱਧ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 1.55 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 11.07.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਕਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

5. ਉਪਰੋਕਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਨਿਪਟਾਰਾ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਿਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 320 ਦੇ ਉਲਟ, ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧਾਨਕ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਦਾਮੋਦਰ ਐਸ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਾਮ ਸਈਦ ਬਾਬਾਲਾਲ ਐਚ* **(2010) 5 ਐਸਸੀਸੀ 663** ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ

ਰਾਜ ਰੈਡੀ ਕਲੇਮ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ:

> "4. ..... ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿੱਜੀ ਧਿਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
>
> 5. ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਸਾਡੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦਬਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ.....

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ:

> "18. ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਪਾਅ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੰਡਕਾਰੀ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

12. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਦੇਖੋ: ਕੇ.ਐਮ. ਇਬਰਾਹਿਮ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਪੀ. ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ. *(2010) 1 ਐਸਸੀਸੀ 798 ਅਤੇ ਓਪੀ ਢੋਲਕੀਆ ਬਨਾਮ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ (2000) 1 ਐਸਸੀਸੀ 762).*

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੂਰੇ 1.55 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਹੋਰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ।

*ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ 'ਸਹਿਮਤੀ' ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜੇਆਈਕੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ। 5. ਅਮਰਲਾਲ ਵੀ. ਜਮੁਨੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. **(2012) 3 ਐਸਸੀਸੀ 255** ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ 'ਸਹਿਮਤੀ' ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ:*

> "**57**. *ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:*
>
> *"**147. ਜੁਰਮ ਜੁਰਮ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ**- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹਰ ਜੁਰਮ ਜੁਰਮ ਜੁਰਮ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।*
>
> ***58.** ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਾਮੋਦਰ [(2010) 5 ਐਸਸੀਸੀ 663: (2010) 2 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਈਵੀ) 520 : (2010) 2 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 1328] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 320 ਵਿੱਚ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।*
>
> ***59**. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ.....*

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 89 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ:

> *ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਾਊਂਡੇਬਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।*

*ਮੀਟਰਜ਼ ਐਂਡ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ. ਕੰਚਨ ਮਹਿਤਾ **(2018) 1 ਐਸਸੀਸੀ 560** ਨੇ ਜੇਆਈਕੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਸਮੇਤ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਸਹਿਮਤੀ' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ*

ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ:

> *"**18.3.** ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।*

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੰਚਨ ਮਹਿਤਾ (ਸੁਪਰਾ) ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀ 'ਸਹਿਮਤੀ' ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ 'ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ' ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੰਚਨ ਮਹਿਤਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵੱਲੋਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 258[1] ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 'ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ' ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 138 ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ 5 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ***'ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ' ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਐਨਆਈ ਐਕਟ, 1881, (2021) 16 ਐਸਸੀਸੀ 116***[2]

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਕਵਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ 'ਸਹਿਮਤੀ' ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਤੱਥ ਵੀ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 08.08.2023 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਣ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ

1.258. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ- ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਮਨ-ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ, ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਅਸਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

2 ਪੈਰਾ 20.

ਜੇ.ਆਈ.ਕੇ. ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ 3 (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ:

> *ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਧਿਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।"*

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿਰੁੱਧ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪੈਸਾ ਵਾਪਸ ਮਿਲੇ।

13. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 420, 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਐਡਵਾਂਸ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ 'ਮਸ਼ੀਨ' ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

14. ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.11.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਪੀਐਸ ਮਹੇਸ਼ ਨਗਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ 2014 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 35 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਨਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

3.{2012}3 ਐਸਸੀਆਰ 114: ਪੈਰਾ 43.

ਰਾਜ ਰੈਡੀ ਕਲੇਮ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

15. ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 30 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਸੌਂਪੇ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ।

ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ: ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016